

Ce este nașterea din nou?

Partea a 2-a: Cum se produce nașterea din nou?

Versete călăuzitoare: Ioan 3.4-8

Ioan 3.4-8: Nicodim i-a zis: „Cum poate un om să se nască, fiind bătrân? poate el să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască?” Isus a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun: dacă cineva nu este născut din apă și din Duh, nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu. Ce este născut din carne este carne și ce este născut din Duhul este duh. Nu te mira că ți-am spus: «Trebuie să fiți născuți din nou». Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul, dar nu știi de unde vine și unde se duce: așa este oricine este născut din Duhul”.

Dorința profundă a lui Nicodim

După ce prin diverse pasaje din Scriptură [în partea 1 [„Ce este nașterea din nou?”](#)] am încercat să dovedim că renașterea sau nașterea din nou nu este o schimbare a naturii căzute a omului, ci producerea unei naturi noi, divine, să studiem acum cum se produce nașterea din nou, cum se face parte de ea. Acesta este un punct de o importanță deosebit de mare, în sensul că el ne este pus în față de Cuvântului lui Dumnezeu ca marele instrument, pe care Duhul Sfânt îl folosește pentru a aduce la viață sufletele moarte. „Prin cuvântul Domnului au fost făcute cerurile”, și prin cuvântul Domnului, sufletele moarte sunt readuse la viață. Cuvântul Domnului este creator și naște din nou. El a chemat lumi la existență; el îi cheamă pe păcătoși de la moarte la viață. Aceași voce care a spus în vechime: „Să fie lumină!”, trebuie să spună și astăzi fiecărui individ: „Să fie viață!”

În Ioan 3, în conversația Domnului cu Nicodim, găsim multe învățături importante despre modul în care se produce nașterea din nou. Nicodim ocupa o poziție foarte înaltă în ceea ce am numi astăzi lumea religioasă. El era „unul dintre farisei”, „un mai-mare al iudeilor”, „un maestru [învățător] în Israel”. Cu greu ar fi putut ocupa o poziție mai înaltă sau mai influentă, și totuși este foarte evident că acest om favorizat nu se simțea în largul său. Cu toate meritele sale religioase, inima lui simțea o dorință neliniștită pentru ceva ce nici fariseismul, nici întregul sistem iudaic nu-i putea oferi. Este posibil ca el să nu fi știut exact ce-i lipsea, dar îi lipsea ceva, altfel nu ar fi venit la Isus noaptea. Era evident că Tatăl l-a atras spre Fiul cu o mână irezistibilă, dar blândă; și l-a atras trezind în sufletul său o nevoie care nu putea fi satisfăcută de nimic din jurul său. Acesta este un caz foarte obișnuit. Unii sunt atrași spre Isus de o presiune puternică a păcatului, alții de o nevoie profundă. Nicodim aparținea în mod evident acestei din urmă categorii. Poziția lui era una care excludea ideea de vicii grosolane; și de aceea, în cazul lui, ceea ce l-a împins la Isus a fost mai mult un gol în inimă, decât o mare vină pe conștiință. Dar, în cele din urmă, totul se reduce la un singur lucru. Atât conștiința vinovată, cât și inima doritoare trebuie să fie aduse la Isus; căci numai El poate să le satisfacă și pe una și pe cealaltă. El poate, prin marea Sa jertfă, să înlăture orice pată de pe conștiință și El poate umple orice gol din inimă prin Persoana Sa incomparabilă. Conștiința

curățată de sângele lui Isus este perfect curată, iar inima umplută de persoana lui Isus este perfect plină.

Nicodim are ceva pe care trebuie să-l uite

Dar Nicodim, la fel ca mulți alții, a trebuit să uite multe lucruri înainte de a putea înțelege cu adevărat cunoașterea lui Isus. El a trebuit să arunce un balast obstructiv de mașinațiuni religioase înainte de a fi capabil să înțeleagă simplitatea divină a planului de mântuire al lui Dumnezeu. El a trebuit să coboare de pe cele mai înalte culmi ale erudiției rabinice pentru a învăța abecedarul Evangheliei în școala lui Isus. Acest lucru a fost foarte umilitor pentru „un om dintre farisei”, „o căpetenie a iudeilor”, „un maestru în Israel”. Nu există nimic de care omul să se agățe cu atâta încăpățânare ca de religia sa și de erudiția sa; și trebuie să i se fi părut foarte ciudat lui Nicodim când „un Învățător venit de la Dumnezeu” i-a zis:

- **Ioan 3.3:** Adevărat, adevărat îți spun: Dacă cineva nu este născut din nou nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.

Trebuie să fi ajuns într-o mare derută, deoarece el era iudeu prin naștere și, ca atare, avea dreptul la toate privilegiile unui fiu al lui Avraam, când a auzit că trebuie să fie născut din nou, că trebuie să devină subiectul unei nașteri din nou pentru a vedea Împărăția lui Dumnezeu. În acest moment, toate privilegiile și distincțiile sale au fost complet înlăturate. L-a chemat de la cea mai înaltă treaptă a scării până la cea mai joasă. Un fariseu, un mai-mare, un maestru nu era câtuși de puțin mai aproape de această Împărăție cerească, sau mai pregătit pentru ea, decât cei mai depravați dintre copiii oamenilor. Asta era foarte umilitor! Dacă și-ar fi luat cu el toate privilegiile și onorurile și și-ar fi făcut socoteala cu privire la această nouă Împărăție, ar fi fost ceva. Cel puțin i-ar fi asigurat acolo o poziție care ar fi fost cu mult mai presus decât cea a unui curvar sau a unui vameș. Dar acum, că i s-a spus că trebuie să fie născut din nou, nu mai avea nimic cu care să se laude. Și asta a fost, repet, cel mai umilitor pentru un om atât de învățat, atât de religios și atât de influent.

Era totodată atât lipsit de sens, cât și umilitor.

- **Ioan 3.4:** Nicodim I-a zis: „Cum poate un om să se nască, fiind bătrân. Poate el să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască?”

Cu siguranță că nu. O a doua naștere naturală nu ar aduce nimic în plus față de prima. Dacă un om firesc s-ar putea întoarce de zece mii de ori în pântecele mamei sale și s-ar naște, tot n-ar fi decât un om firesc; „căci ceea ce este născut din carne este carne”. Faceți ce vreți cu carnea, cu natura umană, nu o puteți schimba sau îmbunătăți; nimic nu poate schimba carnea în duh. Poți să ajungi la rangul de fariseu, de mai mare al iudeilor, un maestru în Israel - și cu greu ai putea ajunge mai sus - dar, cu toate acestea, va fi carne. Dacă acest lucru ar fi mai general și mai clar înțeles, mii de oameni ar fi scutiți de multă muncă și de necezuri inutile. Carnea nu are nicio valoare. Ea nu este în sine decât iarbă uscată; eforturile ei cele mai pioase,

privilegiile și calitățile ei religioase, lucrările ei de dreptate a fost numite prin pana inspirației divine „haină mănjită” (Isaia 64.6).

Cum se produce deci nașterea din nou?

Să privim felul în care Domnul îi răspunde lui Nicodim la întrebarea „cum”. Este deosebit de interesant.

- **Ioan 3.5-8:** Isus a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun: dacă cineva nu este născut din apă și din Duh, nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu. Ce este născut din carne este carne și ce este născut din Duhul este duh. Nu te mira că ți-am spus: «Trebuie să fiți născuți din nou». Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul, dar nu știi de unde vine și unde se duce: așa este oricine este născut din Duh”.

Aici suntem învățați în mod clar că nașterea din nou este produsă prin „apă și Duh”. Un om trebuie să fie născut din apă și din Duh înainte de a vedea Împărăția lui Dumnezeu sau să poată intra în tainele ei profunde și cerești. Cel mai ager ochi muritor nu este capabil să vadă Împărăția lui Dumnezeu, nici mintea umană cea mai iscusită nu este capabilă să pătrundă tainele ei profunde.

- **1 Corinteni 2.14:** Omul natural nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, deoarece sunt nebunie pentru el; și nu le poate cunoaște, pentru că ele se judecă spiritual.

„Dacă cineva nu este născut din apă și din Duh, nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu.” - Se poate ca mulți să nu știe ce înseamnă să fii „născut *din* apă”. Această expresie a devenit, într-adevăr, cauza multor dispute și a multor neînțelegeri. Numai comparând Scriptura cu Scriptura se poate ajunge la o înțelegere adevărată a unui anumit pasaj. Este un har extraordinar pentru creștinul credincios neînvățat - pentru cercetătorul simplu al acestei Cărți sfinte - că el nu are nevoie să caute în afara ei, pentru a găsi adevăratul sens al unui pasaj.

Cuvântul lui Dumnezeu ca instrument pentru nașterea din nou

Ce se înțelege, deci, prin expresia „să fii născut din apă”? Vrem să încercăm să răspundem la această întrebare prin unele relatări din Scriptură. În Ioan 1.11-13 citim:

- **Ioan 1.11-13:** A venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor care L-au primit, le-a dat dreptul să fie copii ai lui Dumnezeu; celor care cred în Numele Lui, care au fost născuți nu din sânge, nici din voia cărnii, nici din voia omului, ci din Dumnezeu.

Din acest pasaj aflăm că oricine crede în Numele Domnului Isus, este născut din nou, adică născut din Dumnezeu. Acesta este sensul simplu al acestui pasaj. Toți cei care cred în Dumnezeu Fiul prin puterea lui Dumnezeu, a Duhului Sfânt, sunt născuți din Dumnezeu

Tatăl. Sursa mărturiei este divină; subiectul mărturiei este divin; iar puterea care ne face capabili să primim mărturia este divină. Prin urmare, în loc să fiu preocupat cu mine însumi și să mă întreb, ca Nicodim, „Cum pot fi născut din nou?”, trebuie pur și simplu să mă încred în Isus prin credință și nașterea din nou a avut loc. Toți cei care își pun încrederea în Hristos au primit o viață nouă și sunt născuți din nou.

Mai departe:

- **Ioan 5.24:** Adevărat, adevărat vă spun că cine aude cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis are viață eternă și nu vine la judecată, ci a trecut *din moarte la viață*.
- **Ioan 6.47:** Adevărat, adevărat vă spun: Cine crede în Mine are viața eternă.
- **Ioan 20.31:** Dar acestea sunt scrise ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiu lui Dumnezeu, și, crezând, să aveți viața în Numele Lui.

Toate aceste pasaje din Scriptură dovedesc că simpla acceptare a mărturiei despre Hristos este singura cale prin care putem dobândi această viață nouă și veșnică. Toți cei care cred această mărturie au această viață nouă - această viață veșnică. Rețineți bine că nu sunt cei care doar spun că ei cred, ci cei care cred cu adevărat, potrivit cu sensul cuvântului din pasajele precedente. În Hristos, pe care Cuvântul L-a revelat, și în fiecare cuvânt, care Îl revelează, există o putere dătătoare de viață.

- **Ioan 5.25:** Adevărat, adevărat vă spun că vine un ceas și acum este, când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei care-l vor auzi vor trăi.

Și apoi, ca nu cumva ignoranța să se mire și necredința să rătăcească la gândul de a auzi de suflete moarte, se adaugă:

- **Ioan 5.28,29:** Nu vă minunați de aceasta, pentru că vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși; cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții, și cei care au făcut cele rele, spre învierea judecării.

Domnul Isus Hristos poate face ca vocea Sa dătătoare de viață să fie auzită atât de sufletele moarte, cât și de trupurile moarte. Numai prin vocea Sa puternică El face parte de viață atât trupului, cât și sufletului. În cazul în care necredinciosul și îndoielnicul acestui adevăr găsește ceva prin care să se dea deștept și să găsească greșeli, pur și simplu provine din faptul că el își are propriul său simț deșert ca fiind standardul a ceea ce ar trebui să fie, și astfel îl exclude pe Dumnezeu cu totul. Acesta este un grad superior de nebunie.

Dar cititorul se poate simți îndemnat să întrebe: Ce legătură au toate acestea cu sensul cuvântului „apă” din Ioan 3.5? Are desigur a face, prin aceea că arată că nașterea din nou, viața nouă, este adusă și comunicată prin vocea lui Hristos; iar acest glas este Cuvântul lui Dumnezeu, după cum citim în Iacov 1.18:

- **Iacov 1.18:** El, potrivit voii Sale, ne-a născut prin Cuvântul adevărului.

La fel și în 1 Petru 1.23:

- **1 Petru 1.23:** ...fiind născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne.

În aceste două pasaje, Cuvântul lui Dumnezeu este prezentat în mod explicit ca instrument, prin care se produce nașterea din nou. Iacov declară că noi suntem „născuți prin Cuvântul adevărului”, iar Petru că suntem „născuți din nou prin cuvântul viu”. Dacă Domnul nostru vorbește despre „a deveni născut din apă”, este evident, că El prezintă „Cuvântul” sub imaginea semnificativă a „apei” - o imagine pe care „un învățător al lui Israel” ar fi trebuit s-o înțeleagă dacă ar fi citit cu atenție Ezechiel 36.25-27.

În epistola către Efeseni găsim un pasaj frumos, chiar dacă nu este în legătură directă cu nașterea din nou, în care Cuvântul lui Dumnezeu este descris în mod clar sub imaginea apei:

- **Efeseni 5.25,26:** Soților, iubiți-vă soțiile, după cum și Hristos a iubit Adunarea și S-a dat pe Sine Însuși pentru ea, ca s-o sfințească, curățind-o prin spălarea cu apă prin Cuvânt.

Domnul spune ucenicilor Săi:

- **Ioan 15.3:** Acum voi sunteți curați din cauza cuvântului pe care vi l-am spus.

Și cu privire la acea curățire El le spune în Ioan 13.10:

- **Ioan 13.10:** Cine s-a scăldat nu are nevoie să i se spele decât picioarele, pentru că este în totul curat.

Și în Tit 3.5-7 citim:

- **Tit 3.5-7:** El ne-a mântuit, nu prin fapte, împlinite în dreptate, pe care le-am făcut noi, ci după propria Sa îndurare, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea Duhului Sfânt, pe care L-a turnat din belșug peste noi, prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru, pentru ca, îndreptățiți prin harul Său, să devenim moștenitori ai vieții eterne potrivit speranței.

Din toate aceste citate aflăm că marele instrument este Cuvântul lui Dumnezeu, folosit de Duhul Sfânt pentru a aduce la viață sufletele moarte. Acest adevăr este confirmat într-un mod deosebit de interesant de conversația Domnului cu Nicodim; căci în loc să răspundă la întrebarea lui - repetată de mulți – „Cum poate avea loc așa ceva?” El îi prezintă acestui învățător al lui Israel „șarpele de aramă”, pentru a învăța din acel exemplu această sarcină

simplă. Israelitul, care fusese mușcat, a fost odinioară deplin vindecat printr-o simplă privire la șarpele de aramă; la fel și păcătosul mort primește acum viața printr-o simplă privire la Isus pe cruce și la Isus la dreapta lui Dumnezeu. Israelitului nu i s-a spus să se uite la rănil sale, deși simțea rănil, care l-au făcut să privească; și la fel și păcătosului mort nu i se spune să se uite la păcatele sale, deși sentimentul păcatului său este cel care îl determină să se uite. O singură privire la șarpele de aramă l-a vindecat pe israelit, iar o singură privire la Isus l-a făcut pe păcătosul mort să trăiască. Primul nu a avut nevoie să se uite a doua oară, ca să se vindece, iar acesta din urmă nu a avut nevoie să se uite a doua oară pentru a primi viața. Nu felul în care a privit l-a vindecat pe israelit, ci obiectul spre care a privit; și la fel nu felul în care păcătosul privește este ceea ce dă viață păcătosului, ci obiectul spre care el privește.

- **Isaia 45.22:** Priviți la Mine și veți fi salvați, toate marginile pământului!

Aceasta a fost marea temă pe care Nicodim a fost chemat să o învețe; acesta a fost răspunsul la „cum”. Dacă un om începe să despice firul în patru despre nașterea din nou, va ajunge la încurcătură; dar dacă crede în Isus, este născut din nou. Rațiunea umană nu poate înțelege niciodată nașterea din nou, dar Cuvântul lui Dumnezeu o realizează. Mulți nu au claritate în această privință, sau chiar se înșală. Ei sunt preocupați de procesul nașterii din nou, în loc să se ocupe cu Cuvântul, care naște din nou, și astfel ajung derutați și în încurcătură. În loc să se uite la Hristos, se uită la ei înșiși; și pentru că există o legătură inseparabilă între obiectul pe care îl privim și efectul privirii, putem vedea cu ușurință care trebuie să fie efectul dacă ne privim pe noi înșine. Ce ar fi câștigat un israelit dacă s-ar fi uitat la rana lui? Nimic. Dar ce a câștigat el prin privirea la șarpele de aramă? Sănătatea lui. Și ce câștigă un păcătos dacă se uită la sine însuși? Nimic. Dar ce câștigă el dacă se uită la Isus? „Viața eternă.”

Titlul original: „Was ist die Wiedergeburt?“
din *Botschafter des Heils in Christo*, 1863, pag. 21–27.
Titlurile intermediare sunt introduse de SoundWords